

"Nübüvvet gayet ağır ve büyük bir mükellefiyettir. Melekât-ı akliye ve istidâdât-ı kalbiyenin inkişafı ve tekemmülü ile o ağır mükellefiyet tahammül edilir." cümlelerini izah eder misiniz?

Nasıl ki insan, bir işte tekâmül edip gelişiyor ve uzmanlaşıyor ise; insanın akıl ve kalb gibi latifeleri de inbisat edip inkişaf ediyorlar. Bir bebek büyüdükçe, akli, kalbi ve duyguları gelişip tekemmmül ediyor.

Mesela; insanın kalbi çocukluk döneminde oyuncaklara müteveccih iken, delikanlı çağına geldiği zaman karşı cinse yönelir, biraz daha inkişaf ettiği zaman farklı sevgi ve hürmet duyguları ortaya çıkar ve hakeza.

Kalbin istidadı, **muhabbet ve tasdik makamıdır.** Yani insan neyi sevip neyi kabulleneceğini kalbi ile yapar. İşte kalbin kabiliyeti bu mânadadır.

Yine insanın akli, çocukluk döneminde basit sualleri sorup onların cevabını ararken, ilerideki yaşlarda, müşkil suallerle meşgul olmaya başlıyor. Bu da gösteriyor ki; akli melekeler, yani kabiliyetler, yaş ilerledikçe tekamül edip gelişiyor.